

## In Heraclium ex Africa redeuntem

### Πρὸς Ἡράκλειον τὸν βασιλέα ἐπανελθόντα ἀπὸ Ἀφρικῆς καὶ βασιλεύσαντα καὶ κατὰ Φωκᾶ βασιλέωσ

καὶ βασιλεύσαντα καὶ κατὰ Φωκᾶ βασιλέωσ}1 Λόγος μὲν ὑμᾶς οὐ κατισχύει φράσαι, αὐτοῦ τεθεικότος σε τοῦ Θεοῦ Λόγου, ὑπερτετάχθαι τῶνδε τῶν ρευστῶν λόγων· ὀρώ δὲ πολλοὺς ὑμνολογοῦντας, δέσποτα, ἵππεις ἐνόπλους, θηρολέτας <κατ>ευστόχους, οἷς πάνσοφος νοῦς οὐ χαρακτηρίζεται καὶ θεῖον ἦθος οὐκ ἐνωραΐζεται· ἡμᾶς δὲ τῶν σῶν ψυχικῶν κινήματων τὴν ἔνθεον φρόνησιν ὑμνεῖν εὐπρεπές· ἦν πως ἀφ' ὕψους προσλαβὼν πανοπλίαν τὸν νοῦν φυλάττεις ταῖς θεοπνεύστοις Γραφαῖς· μνήμη γὰρ αὐτὰς καὶ τάχει θηρώμενος τέρπη δι' αὐτῶν πρὸς Θεὸν πτερούμενος. σὺ πᾶσαν ὀργὴν ὡς ἀνημέρους ἀεὶ θῆρας διώκεις ἐκ πανημέρου σκοποῦ, σὺ θηρολετεῖσθαι τὴν κακουργίαν θέλεις, δι' ἧς τὸ κοινὸν τῆς παροικίας γένος ἐκ τῶν ἐπιβούλων σκανδάλων θηρεύεται· τῇ σῇ φύσει, κράτιστε, καὶ τὰ θηρία ἐξημεροῦσθαι πολλάκις διδάσκεται· Μῆδοι δὲ τούτων εἰκόνες καὶ βάρβαροι, οἱ πολλάκις ζέσαντες ἀγρίῳ τρόπῳ τῷ σῷ κατεσβέσθησαν ἡμέρῳ λόγῳ. ἵππος δέ σοι πάρεστιν ὀξέως τρέχων ὁ σὸς λογισμὸς πανταχοῦ κινούμενος, πληρῶν τε τὴν γῆν καὶ πρὸς οὐρανὸν φέρων· καὶ τόξα τείνεις ἐκ φιλανθρώπου ροπῆς ἀεὶ προπέμπων τοὺς μελισταγεῖς λόγους, ὑφ' ὧν ἕκαστος ἡδέως τιτρώσκειται. πράττεις δὲ ταῦτα καὶ βιάζῃ τὸν χρόνον, ὅταν τοσαύταις συμπλοκαῖς τὰ πράγματα τὴν γῆν ἐπικλύζωσι ρευμάτων δίκην. ἀλλ' ἔστιν ἐλπίς τῶν παρόντων δυσκόλων ἐκ σοῦ πεπαῦσθαι πανταχοῦ τὰς φροντίδας· εἰ γὰρ τὸ κοινὸν πολλάκις διώλετο ταῖς τῶν κρατούντων ἀπροσεξίαις πεσόν, καὶ νῦν τὸ κοινὸν ἐκ Θεοῦ σωθήσεται ταῖς τοῦ κρατούντος εὐσεβῶς εὐπραξίαις. καὶ πρὶν γὰρ ἡμᾶς ἠθλιωμένους βλέπων, ἠνίκα τὰ πικρὰ τοῦ τυράννου τραύματα νομὴν λαβόντα τῶν μελῶν καθήπτετο, καιρὸν μὲν εἶχες τοῦ μένειν χωρὶς πόνων, ὡς μὴ πεφυκῶς τῶν κακῶν παραίτιος· ἀλλ' οὐκ ἐπέσχεσ οὐδὲν ἦττον, δέσποτα, τῶν εἰς ἀπείρους συμφορὰς πεπλεγμένων, δι' ὧν ἕκαστος ἀγρίως ἐδάκνετο ἐκ τοῦ κρατοῦντος θηρίου τῶν πραγμάτων· καὶ πρὸς τοσοῦτους ἡδέως δραμῶν πόνους τοῦ σοῦ κατεφρόνησας αἵματος μόνος ἐξ αἱμάτων ἅπαντας ἀρπάσαι θέλων· οὐ γὰρ θαλάττης μακρὸν ἔτρεμες πόρον, οὐδὲ πρὸς οἶκτον μητρὸς ἀνθείλκου τότε· ἔρωσ δὲ τίς σε πρὸς Θεὸν πυρούμενον κατεῖχεν ὥστε τὴν καταγιδα σβέσαι, δι' ἧς τὸ κοινὸν εἰς ὄλεθρον ἤρχετο. οὐκ ἐσφάλης δὲ τῆς τοσαύτης ἐλπίδος, ἀλλ' ὡς ὁ πιστὸς Φινεῆς τῷ πνεύματι τὴν πίστιν ἔσχεσ τῶν φόνων φονεύτριαν. ἀφ' οὗ γὰρ ἡμᾶς τῆς τυραννικῆς βλάβης ἐλευθερώσας ἐκ Θεοῦ δούλους ἔχεις, τῶν αἱμάτων ἤργησεν ἡ δεινὴ χύσις, ἐξ ἧς τὸ ρεῦμα τῶν κακῶν ἐτίκτετο. τούτων ἔχων, κράτιστε, τὴν μνήμην ἀεὶ ἄνω τε ρίψας πρὸς Θεὸν τὰς ἐλπίδας ὄψει τὸν αὐτὸν ἐν τάχει Θεὸν πάλιν σωτήρα τῆς σῆς ἐλπίδος τὸ δεύτερον. αὐτὸς γὰρ ἡμῖν τὰς πρὸς εἰρήνην θύρας τοῖς σοῖς ἀνοίξει πανταχοῦ σπουδάσμασιν δεικνὺς ἐκείνην τῷ κράτει σου σύνθρονον. πρῶν γάρ, οἶμαι, σωφρόνως ἐκρύπτετο ἐρυθριῶσα τοὺς νόθους βλέπειν φόνους. ἀλλ', ὧ χορηγῆ τῶν καλῶν χαρισμάτων, τῶν μὴ φερόντων εἰς ῥέοντα πράγματα, ἀλλ' εἰς μένουσαν εἰσαγόντων οὐσίαν, δέχου τὰ μικρὰ καὶ δίδασκε μείζονα. ὁ γὰρ πλάτος σοι καρδίας δωρούμενος, ὡς πᾶσιν ἀρκεῖς μηδαμῶς στενούμενος, δείξει κυβερνᾶν καὶ τὰ νῦν ἐκ τῆς ζάλης πρὸς τὴν γαλήνην, ἦν ἔχεις, τὰ πράγματα, ὅπως μερίμνης λοιπὸν ἐστερημένοι τὸ ψυχικόν σου κάλλος ὡς ἐν εἰκόνι ἐν ταῖς ἑαυτῶν ἐκτυποῦντες καρδίαις ἀνεξάλειπτον ἱστορήσωμεν χάριν δεικνύντες οἷον ἄνθος εὐλογημένον ταῖς τῶν ἀκανθῶν συμπλοκαῖς ἐκρύπτετο.

τούτοις ἀνυμνήσας σε τοῖς μικροῖς λόγοις φανείς τε πάντως ἐνδεῆς τῆς ἀξίας τὸ  
«γνώθι σαυτὸν» εἰκότως παιδεύομαι κάγῳ μετὰ πάντων τὴν καλὴν ἦτταν ποθῶν.